

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/35/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3521200934
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Anderlová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3521200934.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivety Anderlovej a sudcov Mgr. Stanislavy Kollárovej a Mgr. Marka Anovčina v právnej veci žalobkyne J. S., nar. XX.XX.XXXX, B. T. nad P. bytom J. W. XX, zastúpenej AK VAVRINČÍK s.r.o., so sídlom Nové Mesto nad Váhom, Hurbanova 752/, IČO: 52 619 818, proti žalovanému Y. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. T. nad P., J. W. XX, t.č. bytom B. T. nad P., Dr. I. T. 6, o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 24. marca 2021, č. k. 6C/13/2021-13 takto

rozhodol:

Napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie vo výrokovej časti I. o uložení zákazu žalovanému približovať sa k mal. Q. O., nar. XX.XX.XXXX, z m e ã u j e tak, že v tejto časti návrh na nariadenie neodkladného opatrenia z a m i e t a .

Vo zvyšnej časti napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie vo výrokoch I.,II.,III. p o t v r d z u j e .

Vo výroku IV. napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie z r u š u j e .

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie vo výroku I. uložil žalovanému, aby sa nepribližoval k žalobkyni a k maloletej Q. O., nar. XX.XX.XXXX na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov, s výnimkou účasti na procesných úkonoch v občianskom súdnom konaní, trestnom konaní a priestupkovom konaní, na ktoré bude predvolaný v rozsahu nevyhnutnom na jeho riadnu účasť na týchto úkonoch. Vo výroku II. uložil žalovanému, aby nevstupoval do bytu č. 15, X poschodie bytového domu s.č. XXXX o. č. XX a k nemu prináležiacich priestorov na ulici J. W. v B. T. nad P., a to do právoplatného skončenia konania vo veci samej. Vo výroku III. žalobkyni uložil povinnosť do 60 dní odo dňa právoplatnosti tohto uznesenia podať návrh na začatie konania o vylúčenie žalovaného z užívania bytu uvedeného vo výroku II. Vo výroku IV. žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil podľa § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, § 325 ods. 2 písm. e), § 325 ods. 2 písm. h), § 326 ods. 1, § 329 ods. 1, § 332 ods. 1, § 332 ods. 2 Civilného sporového poriadku. Po oboznámení sa s obsahom návrhu a predložených listín súd prvej inštancie dospel k záveru, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. h) CSP bol podaný dôvodne, pretože žalobkyňa osvedčila existenciu blízkeho (partnerského) vzťahu medzi ňou a žalovaným, ako aj existenciu jej obáv o svoje a dcérine zdravie a život tým, že dňa 13.03.2021 o 23.30 hod. privolaná polícia vykázala žalovaného zo spoločného obydla - nájomného bytu na adrese J. Kréna XX, B. T. nad P. vrátane k nemu prináležiacich priestorov. Súčasne bolo žalobkyni policiou odovzdané Poučenie ohrozenej osoby, že má právo podať na súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým súd môže rozhodnúť, aby žalovaný nevstupoval dočasne do bytu v ktorom býva. Vzhľadom k tomu, že nie je vylúčené opätovné ohrozovanie zdravia a života žalobkyne a maloletej dcéry zo strany žalovaného, súd vzhľadom k existencii závažných dôvodov domnievať sa, že život, telesná a duševná integrita i bezpečnosť sú u žalobkyne a maloletej ohrozené, bol naplnený primárny účel vydania neodkladného opatrenia a to zabránenie akejkolvek forme násilia na blízkych osobách. Zákaz žalovaného Y. O. priblížiť

sa k žalobkyni J. S. a k mal. Q. O. je viazaný na jeho osobu a vzťahuje sa na akékoľvek miesta, na ktorých sa zdržiava t.j. aj na verejnosti vo vzdialenosti 10 metrov, ktorá je postačujúca, aby sa zamedzilo ohrozeniu telesnej, duševnej alebo sexuálnej integrity prípadne osobnej slobody alebo bezpečnosti J. S. a maloletej Q. O.. Z návrhu a predložených listinných dôkazov mal za preukázané, že nájomcom bytu č. XX na X poschodí bytového domu s.č. XXXX, o.č. XX na ulici Y. W. v B. Meste nad P. je žalovaný a spoločným nájomcom bytu je družka J. S., kde v spoločnej domácnosti žijú spolu s mal. dcérou Q. O.. Analogicky v súlade s ust. § 146 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak sa z dôvodu fyzického alebo psychického násillia alebo hrozby takéhoto násillia vo vzťahu k manželovi alebo k blízkej osobe, ktorá býva v spoločnom dome alebo byte, stalo ďalšie spolužitie neznesiteľným, môže súd na návrh jedného z manželov obmedziť užívacie právo druhého manžela k domu alebo bytu patriacemu do bezpodielového spoluvlastníctva, prípadne ho z jeho užívania úplne vylúčiť. Vzhľadom na to, že v tomto konkrétnom prípade mal súd existenciu fyzického násillia za dostatočne preukázanú, súd uložil žalobkyni, aby podala v lehote 60 dní od právoplatnosti uznesenia žalobu na začatie konania o vylúčenie žalovaného z užívania bytu uvedeného vo výroku II. O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP. V konaní bola žalobkyňa úspešná, a teda v zmysle § 255 ods. 1 CSP má nárok na náhradu trov konania.

2. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, ktorý žiadal napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušiť. Poukázal na to, že žalobkyňa postavila žalobu na svojich tvrdeniach, podľa ktorých ju a ich dcéru Q. mal fyzicky napadnúť dňa 12.03.2021. Ďalej uviedla, že dňa 13.03.2021 mal byť ORPZ Nové Mesto nad Váhom vykázaný z obydliá, t. j. z bytu č. XX, 2. poschodie bytového domu s. č. XXXX o.č. XX a k nemu prináležiacich priestorov na ulici J. W. v B. T. nad P.. Mal za to, že zo strany žalobkyne nebola prakticky žiadnym spôsobom preukázaná potreba nariadenia neodkladného opatrenia. Zo strany súdu dokonca nebol ani zaobstaraný spis z Obvodného oddelenia PZ v Novom Meste nad Váhom, za účelom preverenia, či príslušníci policajného zboru pri vykázaní zo spoločného obydliá postupovali len preventívne alebo skutočne došlo k nejakým fyzickým alebo psychickým útokom zo strany jeho osoby voči žalobkyni, či nebudaj voči ich dcére. Uviedol, že vylučuje možnosť, že by žalobkyňa alebo dcérku Q. akokoľvek fyzicky napadol. Dal do pozornosti, že súdu nebol predložený jeden relevantný dôkaz. Napriek tomu bolo nariadené neodkladné opatrenie, v dôsledku ktorého sa nemôže stretávať s dcérou, čo je skutočne silný zásah do jeho práv rodiča. Zároveň ani nemôže užívať nehnuteľnosť, čo je taktiež zásahom do jeho ústavných práv, pričom toto všetko je založené na ničím nepodloženom subjektívne popísanom tvrdení žalobkyne. Tvrdenia žalobkyne uvedené v podanom návrhu považuje za tendenčné a účelové. Odkedy sa stali nájomcami predmetného bytu, t. j. od 24.02.2021, sa správanie žalobkyne zmenilo, akoby cítili bezpečie v tom, že má zabezpečené bývanie pre seba a dcéru a jeho už nepotrebuje. Mal za to, že súd vychádzal na základe skutkového stavu, ktorý nebol spoľahlivo zistený, a to ani pre účely vydania neodkladného opatrenia, pričom identifikácia osoby dôvodne podozrivej z násillia je v danom prípade založená výlučne na tvrdení žalobkyne. Domnieva sa, že takáto aplikačná prax je v rozpore s Civilným sporovým poriadkom, pričom zároveň zasahuje do celého radu ústavou garantovaných práv žalovaného. Naopak, bol to on, čo bol dňa 13.03.2021 zo strany žalobkyne napadnutý, pričom v dôsledku čoho musel dňa 14.03.2021 navštíviť Pohotovostnú službu pre dospelých v Novom Meste nad Váhom, nakoľko žalobkyňa ho udrela do tváre, v dôsledku čoho mal opuch, škrabance, pomliaždeniny a ďalšie ujmy na zdraví. Za účelom preukázania uvedených skutočností predložil záznam o poskytnutí lekárskej prvej pomoci a fotodokumentáciu.

3. Žalobkyňa v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedla, že dňa 13.03.2021 o 23:30 hod. ju žalovaný fyzicky napadol a zbil za prítomnosti ich maloletej dcéry. Kričal na ňu, chytil ju silno za vlasy, fyzicky ju napadol tak, že ju udrel, spôsobil jej na rukách rozsiahle poranenia a modriny a takisto jej spôsobil krvácajúce poranenia krku. Udrel aj maloletú osemmesačnú dcéru Q.. Priateľ bol v tom čase opitý a kričal na ňu, čo napokon vyústilo aj do fyzického napadnutia. V minulosti sa takého jeho agresívne správanie už stalo, dvakrát na žalovaného už volala polícia. Žalovaný mal samovražedné sklony a hovoril jej, že ju zabije v noci, aby o tom nevedela. Má doposiaľ veľkú obavu o svoj život a zdravie a o život a zdravie dcéry, o ktorú sa stará. Fyzické napadnutie žalovaným jej spôsobilo zdravotné problémy, poranenia a modriny. Ako vyplýva z dôkazov predložených v rámci návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, vykázanie žalovaného zo strany príslušníkov PZ nemalo iba preventívny charakter, ale skutočne došlo k fyzickým útokom zo strany žalovaného vo vzťahu k nej. Nie je možné v tejto situácii uvažovať o porušení práv žalovaného ako otca pri nariadenom neodkladnom opatrení, ktorým má zákaz priblížiť sa k maloletej dcére. Práva rodiča na stretávanie sa s maloletou v tomto smere ustupujú jej právu a maloletej dcéry na ochranu života a ich zdravia. Maloletá

dcéra ešte nemá ani jeden rok, teda je v plnej miere odkázaná na jej osobnú, nepretržitú prítomnosť, ktorú fyzicky žalovaný napadol a ktorá sa žalovaného veľmi bojí, má strach v jeho prítomnosti z možných ďalších fyzických atakov a z ohrozenia svojho života a zdravia, a preto nie je možné, aby v súčasnosti dochádzalo k realizácii stretávania otca s maloletou. K zraneniam predloženým zo strany žalovaného uviedla, že bola fyzicky napadnutá zo strany žalovaného a spadla na zem, na zemi sa bránila ďalším útokom žalovaného tak, že žalovaného hryzla na telo. Bránila sa útoku žalovaného, a preto ho hryzla na telo, konala tak v obrane a snažila sa zamedziť ďalšiemu poškodeniu zdravia, prípadne horším následkom a bránila svoju maloletú dcéru, ktorá bola takisto vtedy prítomná. Preto sa snažila akýmkoľvek spôsobom zabrániť fyzickým atakom žalovaného a snažila sa mu zamedziť v pokračovaní fyzických atakov. Podarilo sa jej zavolať hliadku PZ a keď prišla polícia, mala zakrvavené a roztrhané tričko. Preto tvrdenia o údajnom napadnutí žalovaného z jej strany považuje za účelové, v snahe zbavenia sa zodpovednosti žalovaného. Je presvedčená, že nariadené neodkladné opatrenie zamedzuje tým najzávažnejším nepriaznivým následkom - ohrozeniu, príp. poškodeniu jej života alebo zdravia a jej maloletej dcéry. Uvedené konanie žalovaného je rovnako prejednávané na OR PZ Nové Mesto nad Váhom. Na základe uvedeného žiadala odvolací súd, aby uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil.

4. Žalovaný v písomnej replike k vyjadreniu žalobkyne uviedol, že v celom rozsahu sa pridrižava tvrdení uvedených v odvolaní proti neodkladnému opatreniu, predovšetkým skutočnosti, že žalobkyňa nepredložila jediný relevantný dôkaz preukazujúci jej tvrdenia o tom, že v byte č. 15 na 2. poschodí bytového domu s. č. XXXX o.č. 12 došlo medzi nimi k akémukoľvek konfliktu. Poukázal na ust. § 27a zák. č. 171/1993 Z. z. o policajnom zbore, z ktorého je zrejmé, že aj tento úkon príslušníka policajného zboru je založený na predpoklade, nie na preukázanej skutočnosti. Rozhodné teda je, že nepreběhlo žiadne dokazovanie v súvislosti s jeho vykázanim a žalobkyňa argumentuje opäť len rozhodnutím vychádzajúcim z domnienky, nie z preukázanej skutočnosti. Poprel, že by žalobkyňu alebo dcérku Q. akokoľvek fyzicky napadol, pričom dal do pozornosti, že súdu nebol predložený jeden relevantný dôkaz. Naopak predložil dôkazy o tom, že bol on napadnutý zo strany žalobkyne, aj keď všetky orgány predovšetkým veria žalobkyňi ako žene a matke napriek skutočnosti, že žiadny dôkaz nepredloží. Zarážajúce je aj to, že každým podaním žalobkyňa zvyšuje opis intenzity útoku, pričom tento fakt je prehliadaný. Keby mala zakrvavené a roztrhané tričko a toto by videli policajti, mal za to, že dnes by bol skôr vo väzbe, ako by takto riešili celú záležitosť. Mal za to, že súd vychádzal na základe skutkového stavu, ktorý nebol spoľahlivo zistený, a to ani pre účely vydania neodkladného opatrenia, pričom identifikácia osoby dôvodne podozrivej z násillia je v danom prípade založená výlučne na tvrdení žalobkyne. Domnieva sa, že takáto aplikačná prax je v rozpore s Civilným sporovým poriadkom, pričom zároveň zasahuje do celého radu ústavou garantovaných práv žalovaného.

5. Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec podľa § 379, § 380 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 388 CSP zmeniť z nasledovných dôvodov:

6. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobkyňa sa podaným návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia domáha, aby súd žalovanému - jej druhovi zakázal približovať sa k nej a k maloletej Q. na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov a ďalej žiadala, aby súd zakázal žalovanému vstupovať do priestorov bytu, nachádzajúceho sa v Novom Meste nad Váhom na adrese J. W. č. XX na základe tvrdenej okolnosti existencie nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy spočívajúcej v dopúšťaní sa fyzického násillia žalovaného voči nej a aj voči maloletej Q., ku ktorému malo dôjsť dňa 13.03.2021. Žalobkyňa dôvodila, že dňa 13.03.2021 ju žalovaný pod vplyvom alkoholu fyzicky napadol, spôsobil jej na rukách rozsiahle poranenia, modriny a takisto jej spôsobil krvácajúce poranenia krku, udel aj ich maloletú sedemmesačnú dcéru Q. O., pričom privolaná polícia vykázala žalovaného zo spoločného obydllia. O svojich tvrdeniach predložila dôkazy - nájomnú zmluvu zo dňa 24.02.2021, poučenie ohrozenej osoby pri vykázaní zo spoločného obydllia zo dňa 13.03.2021, rodný list maloletej Q..

7. Vo všeobecnosti, neodkladné opatrenie je v zásade prípustné iba v dvoch prípadoch, a to pri potrebe bezodkladne upraviť pomery a pri obave, že exekúcia bude ohrozená. O návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia môže súd rozhodnúť aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. V konaní o prejednaní návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nie je nevyhnutné vykonať dôkazy ako v konaní vo veci samej a pri ich zisťovaní nemusí byť vždy dodržaný formálny postup

stanovený na dokazovanie, čo pre krátkosť času zvyčajne ani nie je dobre možné. Pre úspešnosť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je nevyhnutné, aby boli aspoň osvedčené (teda nemusia byť nepochybne preukázané) základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť neodkladná ochrana, ale i osvedčenie, že je dané nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy.

8. Podľa § 325 ods. 2 písm. e/ a h/ CSP neodkladným opatrením možno strane uložiť, aby nevstupovala dočasne do domu alebo bytu, v ktorom býva osoba, vo vzťahu ku ktorej je dôvodne podozrivá z násillia; sa na určenú vzdialenosť nepribližovala alebo iba obmedzene približovala k osobe, ktorej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť jej konaním ohrozená.

9. Uvedené neodkladné opatrenia sú účinným prostriedkom preventívneho riešenia problematiky násillia a patria medzi právne nástroje, ktoré umožňujú rýchlu právnu úpravu situácie, ktorá smeruje k ochrane osôb, ktoré sa ocitnú v pozícii obetí domáceho násillia. Právo nebyť vystavený násilliu alebo jeho bezprostrednej hrozbe je základným ľudským právom, ktoré vyplýva nielen z Ústavy Slovenskej republiky, ale aj z medzinárodných zmlúv, ktorými je Slovenská republika viazaná, medzi ktoré patrí najmä Všeobecná deklarácia ľudských práv, Medzinárodný pakt o občianskych a politických právach, Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd, Deklarácia OSN o odstránení násillia páchaného na ženách a iné.

10. Za násillie je pritom potrebné považovať akýkoľvek útok vedený voči fyzickej osobe alebo aj psychickej integrite človeka, ktoré spôsobuje tejto osobe ujmu. Násillie možno vo všeobecnosti definovať ako úmyselné použitie fyzickej sily alebo moci, buď len pravdepodobne ohrozené alebo skutočné, proti osobe alebo proti určitej skupine alebo spoločenstvu, ktoré buď má za následok alebo má vysokú pravdepodobnosť následok poranenia, smrť, psychickú škodu, a pod. Násillie znamená najčastejšie označenie jednorazového fyzického aktu, resp. postupu, pri ktorom človek spôsobuje ujmu druhému človeku. Iná charakteristika násillia hovorí o akýchkoľvek atakoch, vrátane zanedbávania, ktoré ovplyvňujú život, fyzickú a psychickú integritu alebo slobodu jednotlivca, alebo poškodzujú rozvoj jeho osobnosti. Neodmysliteľnou kategóriou násillia je bolesť a hrozba bolesti. Násillie, ktoré spôsobuje bolesť, je zdrojom bezmocnosti obeť a súčasne prejavom prežívania moci páchatel'a násillia nad svojou obeťou. Násillie sprevádzané spôsobovaním bolesti je prejavom prežívania moci páchatel'a násillia nad svojou obeťou, ktorá je v týchto prípadoch bezmocná. Táto bezmocnosť býva častým cieľom páchatel'a, ktorému tento fakt prináša istú formu uspokojenia - ide o podrobenie obeť (uznesenie NS SR sp. zn. 5MCdo 10/2012 zo dňa 15.10.2012). Násillím je každý čin, ktorého následkom je, že obeť robí niečo, čo nechce robiť, alebo jej bráni robiť niečo, čo chce robiť, prípadne v nej vyvoláva strach. Násillie nemusí obsahovať fyzický kontakt s obeťou, pretože zastráňovanie, slovné vyhrážky a psychické násillie môžu mať rovnako silné následky. Psychické násillie je každé správanie, ktoré priamo narúša slobodnú vôľu a sebaúctu iného človeka. Nezanecháva síce žiadne viditeľné poranenia, napriek tomu môže byť najhoršou formou násillia. Násillie nie je konflikt, v konflikte sa stretnú rovnocenné strany, kým násillie je, keď jedna strana zneužije prevahu moci.

11. V dôsledku uplatnenia ust. § 325 ods. 2 písm. e/ CSP sa ohrozenej osobe poskytuje pomerne rýchla ochrana, vďaka ktorej nemusí ďalej zotrvať v spoločnom obydľí s násillnou osobou ani nemusí opúšťať svoje obydlie, ak sa chce chrániť pred opätovnými útokmi, nemusí žiť v strachu a obavách o svoj život a zdravie a nemusí sa zaťažovať hľadaním náhradného bývania. Práve uvedené skutočnosti boli dôvodom vytvorenia osobitného typu neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. e/ CSP zákonodarcom. Pri tomto druhu neodkladného opatrenia nie je rozhodujúce, aký vzťah má podozrivý z násillia k tomuto bytu alebo domu; dôležité je, že v ňom má bývať obeť, ktorú je potrebné chrániť dočasnou úpravou pomerov, keď právo nebyť vystavovaný domácejmu násilliu alebo jeho bezprostrednej hrozbe je základným ľudským právom, pričom samotná Ústava SR ako i jednotlivé právne normy zaručujú právo na nedotknuteľnosť súkromného života osoby, vrátane práva na pokojný rodinný život.

12. Integritou v zmysle § 325 ods. 2 písm. h/ CSP sa rozumie z jazykovedného hľadiska celistvosť, neporušenosť, osobná istota a bezpečnosť, pričom k ohrozeniu alebo narušeniu telesnej alebo duševnej integrity človeka dochádza pôsobením násillia.

13. Z obsahu spisu je nepochybné, že žalovaný v podanom odvolaní kategoricky poprel skutočnosti tvrdené žalobkyňou v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Je nepochybné, že rozporné

tvrdenia strán by bolo možné odstrániť v procese dokazovania v riadnom súdnom konaní, avšak v preskúmvanej veci ide o konanie o nariadenie neodkladného opatrenia s nižším štandardom preukazovania, resp. osvedčenia tvrdených skutočností, pričom odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že žalobkyňa v konaní osvedčila základné náležitosti pre úspešné nariadenie neodkladného opatrenia v časti svojho návrhu.

14. Je nesporné, že medzi stranami existuje právny vzťah, pretože účastníci žili v partnerskom vzťahu a vychovávali spoločné dieťa, maloletú Q.. Účastníci bývali v spoločnej domácnosti v prenajatom byte na adrese J. W. XX, B. T. nad P.. Žalobkyňa aj podľa názoru odvolacieho súdu osvedčila potrebu bezodkladne upraviť pomery strán. Pred nariadením neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. e) CSP totiž postačuje, ak je osvedčené dôvodné podozrenie z násilia, čo znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje iba najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce) a postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvyš pravdepodobná, nakoľko nariadenie neodkladného opatrenia je okamžitým prostriedkom preventívneho riešenia problematiky násilia. Žalobkyňa v návrhu, i vo svojom vyjadrení k odvolaniu jasne popísala skutočnosti odôvodňujúce jej obavu o svoje zdravie a javiace známky násilného správania sa žalovaného. Dôvodné podozrenie žalovaného z násilného správania sa voči žalobkyni bolo osvedčené potvrdením o vykázaní zo spoločného obydľia zo dňa 13.03.2021, na základe ktorého bol žalovaný podľa § 27a zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov dňa 13.03.2021 o 23.30 hod. vykázaný zo spoločného obydľia ohrozenej osoby - žalobkyne (nájomného bytu na adrese Nové Mesto nad P., J. W. XX) a súčasne bolo žalobkyni políciou odovzdané poučenie ohrozenej osoby, že má právo podať na súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým súd môže rozhodnúť, aby žalovaný nevstupoval dočasne do bytu, v ktorom býva a taktiež, že počas vykázaní zo spoločného obydľia sa vykázaná osoba nesmie k nej priblížiť na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov. Z úradnej činnosti odvolacieho súdu bolo ďalej zistené, že Okresné riaditeľstvo PZ v Novom Meste nad Váhom dňa 16.03.2021 prijalo oznámenie žalobkyne proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. e) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, ktorého sa mal dopustiť žalovaný voči žalobkyni. Pokiaľ žalovaný v podanom odvolaní argumentoval, že to bol on, čo bol dňa 13.03.2021 zo strany žalobkyne napadnutý, v dôsledku čoho musel vyhľadať lekárske ošetrenie, k tomu je potrebné uviesť, že žalobkyňa uvedené tvrdenia žalovaného zásadne odmietla, uviedla, že konala v sebaobrane, keď po fyzickom napadnutí zo strany žalovaného spadla na zem, bránila sa ďalším útokom žalovaného tak, že ho kúsala na telo, pričom sa snažila zamedziť ďalšiemu poškodeniu zdravia a bránila maloletú dcéru. Tieto rozporné tvrdenia účastníkov budú predmetom konania vo veci samej o vylúčenie žalovaného z užívania bytu, ktorú žalobu súd prvej inštancie správne uložil podať žalobkyni v lehote 60 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

15. Tak, ako už bolo vyššie konštatované pre účely nariadenia neodkladného opatrenia nie je nevyhnutné, aby násilné správanie povinného bolo jednoznačne a spoľahlivo preukázané (čo bez riadne vykonaného dokazovania ani nie je možné), ale postačuje osvedčenie dôvodného podozrenia z násilia, ktoré v danom prípade odvolací súd považoval za osvedčené vyššie popísanými listinami. Odvolací súd nepovažuje za neprimerane ohrozené právo žalovaného na obydľie, nakoľko v danom prípade je dôvodné vylúčiť žalovaného z užívania dotknutého bytu, pričom z doposiaľ zistených skutočností nijako nevyplýva, že by žalovaný nemal objektívnu možnosť zabezpečiť si iné bývanie. Vzhľadom k vyššie uvedenému odvolací súd konštatuje, že žalobkyňa v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v dostatočnej miere preukázala dôvodnosť potreby bezodkladne upraviť pomery medzi stranami konania a dôvodnosť nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým je za daných skutkových okolností bezodkladne poskytnutá ochrana subjektívneho práva. Zistené okolnosti prípadu nevyvolávajú žiadne pochybnosti o naliehavej potrebe zásahu súdu v podobe bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami konania. Vzhľadom k uvedenému odvolací súd v zhode s názorom súdu prvej inštancie má za to, že danú úpravu pomerov spočívajúcu v zákaze vstupu žalovaného do bytu je potrebné považovať za primeranú, nakoľko právo na život a zdravie žalobkyne stojí nad právom na bývanie, spočívajúcom v užívaní bytu samotným žalovaným.

16. Vo vzťahu k uloženej povinnosti žalovanému nepribližovať sa k žalobkyni na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov v zmysle § 325 ods. 2 písm. h) CSP odvolací súd uvádza, že považuje za dôvodné uložené obmedzenie z dôvodu možnosti ohrozenia telesnej alebo duševnej integrity žalobkyne, súvisiacej s dôvodným podozrením z násilia žalovaného voči nej, pričom vzdialenosť 10 metrov odvolací súd považuje za primeranú aj v súvislosti s okolnosťami bežného života a za primeranú a dostatočne

ochraňujúcu vzdialenosť, s výnimkou účasti na procesných úkonoch v občianskom súdnom konaní, trestnom konaní a priestupkovom konaní, na ktoré bude žalovaný predvolaný v rozsahu nevyhnutnom na jeho riadnu účasť na týchto úkonoch.

17. Z týchto dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku I. o uložení zákazu žalovanému približovať sa k žalobkyni na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov, vo výroku II. o uložení zákazu žalovanému dočasne vstupovať do bytu č. 15 špecifikovaného v tomto výroku a vo výroku III. o uložení povinnosti žalobkyni podať žalobu vo veci samej ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

18. Navrhované neodkladné opatrenie v časti týkajúcej sa nepribližovania sa žalovaného k maloletej Q. O. na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov odvolací súd zamietol. Ochrana maloletej Q. je pokrytá výrokom týkajúcim sa dočasným zákazom vstupu žalovaného do bytu, v ktorom maloletá Q. býva so svojou matkou - žalobkyňou, ktorá má právo bývania a užívania tohto bytu na základe nájomnej zmluvy. Žalobkyňa sa môže vo vzťahu k maloletej Q. domáhať úpravy styku otca s maloletým dieťaťom podaním návrhu na súd. Z úradnej činnosti odvolacieho súdu bolo taktiež zistené, že na tunajšom súde prebiehalo konanie (sp. zn. 5CoP/20/2021) o odvolaní žalovaného (otca) proti uzneseniu súdu prvej inštancie o nariadení neodkladného opatrenia, na základe ktorého bola maloletá Q. O. zverená do osobnej starostlivosti žalobkyne (matky) a žalovanému bola uložená povinnosť platiť výživné na maloleté dieťa. Z obsahu tohto spisu vyplýva, že žalobkyňa pri šetrení pomerov maloletého dieťaťa kolíznym opatrovníkom uviedla, že žalovaný má maloletú rád, napriek incidentu s otcom dieťaťa, ku ktorému došlo dňa 13.03.2021 žalobkyňa umožnila žalovanému styk s maloletou bez jej prítomnosti, a to dňa 23.03.2021, kedy žalobkyňa maloletú Q. odovzdala žalovanému v čase od 11.00 hod. do 11.30 hod., žalovaný bol s maloletou u svojej matky a dohodnutý čas odovzdania maloletého dieťaťa riadne dodržal. Za tohto stavu sú spochybnené tvrdenia žalobkyne v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia o násilnom správaní sa žalovaného pri konflikte so žalobkyňou dňa 13.03.2021 voči maloletej Q., pričom tak ako už bolo vyššie uvedené, prípadná ochrana maloletej Q. je zabezpečená výrokom neodkladného opatrenia o zákaze vstupu žalovaného do bytu, v ktorom býva maloletá Q. so svojou matkou.

19. Odvolací súd z týchto dôvodov napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku I. o uložení zákazu žalovanému približovať sa k maloletej Q. zmenil podľa § 388 CSP tak, že v tejto časti návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

20. Pokiaľ ide o rozhodnutie súdu prvej inštancie o náhrade trov konania v tejto časti odvolací súd postupom podľa § 389 ods. 1 písm. d) CSP uznesenie súdu prvej inštancie zrušil (keďže nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody pre ktoré bolo vydané, neexistovali). Súd prvej inštancie výrokom III. uložil žalobkyni povinnosť do 60 dní podať žalobu vo veci samej o vylúčenie žalovaného z užívania dotknutého bytu. Z uvedeného je zrejmé, že v prejednávanej veci sa nejedná o prípad neodkladného opatrenia, ktoré nebude nasledované konaním vo veci samej, ani o prípad neodkladného opatrenia, nariadeného po skončení konania vo veci samej. Rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v danej veci teda nie je rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, v súlade s § 262 ods. 1 CSP súd o nároku na náhradu trov konania nerozhoduje. S otázkou náhrady trov konania sa súd vysporiada až v rozhodnutí vo veci samej v závislosti od výsledku konania, prípadne v inom rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Pokiaľ žalobkyňa nepodať žalobu vo veci samej v súdom určenej lehote, o nároku na náhradu trov konania rozhodne súd v uznesení, ktorým neodkladné opatrenie zruší v zmysle § 336 ods. 3 CSP pre márne uplynutie lehoty pre podanie žaloby.

21. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne jednomyseľne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).